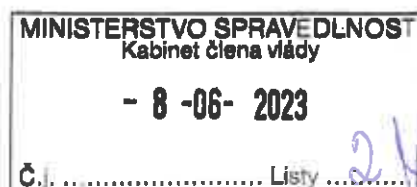

Bystřice pod Hostýnem dne 7. června 2023

Vážený pan
JUDr. Pavel Blažek, Ph.D.
Ministerstvo spravedlnosti ČR
Vyšehradská 16
128 10 Praha 2

oznámení o vzdání se funkce vedoucího státního zástupce

Vážený pane ministře,

dne 14. 7. 2022 jste mě jmenoval do funkce vrchního státního zástupce v Olomouci. Ačkoliv tuto funkci nevykonávám příliš dlouho, dospěl jsem po pečlivém zvážení k závěru, že ji nedokážu zastávat tak, aby mohl nést takovou odpovědnost, která je s touto funkcí spojena a která se od této funkce očekává¹, a proto Vám dle § 11 odst. 1 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZSZ“), tímto oznamuji, že se této funkce vzdávám.

Současně Vám avizuji, že budu neprodleně prostřednictvím nejvyššího státního zástupce dle § 19 odst. 2 ZSZ žádat, abych byl po zániku funkce vrchního státního zástupce přeložen k Okresnímu státnímu zastupitelství v Kroměříži, kde jsem působil před svým jmenováním do funkce vrchního státního zástupce v Olomouci.

Byť to není nezbytnou podmínkou vzdání se funkce vedoucího státního zástupce, považuji za důležité, abych Vám důvody, jež mě k tomuto kroku vedly, blíže osvětlil. Těchto důvodů je hned několik. Jedním z nich, který bych chtěl v této souvislosti zmínit, neboť bude odůvodňovat i mou následnou žádost o přeložení k nižšímu státnímu zastupitelství, patří zejména časová náročnost spojená jak se samotným výkonem vedoucí funkce, tak s dojížděním z mého bydliště do Olomouce a zpět, která mě připravila o čas, který bych jinak trávil s rodinou a zejména ze svými třemi malými dětmi. Za situace, kdy jsem nejstaršího syna z prvního manželství déle než 3 roky vůbec neviděl, je pro mě čas, který mohu trávit s mými ostatními dětmi, navýsost důležitý, a v současné době se mi ho nedostává tolik, kolik by si má rodina zasloužila.

Hlavní důvod, který mě k rezignaci vede však souvisí s tím, že jsem za dobu svého působení u VSZ v Olomouci nedokázal nastavit takové mechanismy a postupy řízení ve vztahu k pobočkám VSZ v Olomouci, jimiž bych docílil pružné a efektivní (nikoli zbyrokratizované) vzájemné komunikace, na kterou jsem byl v hierarchických vztazích státního zastupitelství po celou svou více než 20-ti letou kariéru navyklý, ať již jako řadový státní zástupce, či při působení ve vedoucí funkci. Existenci poboček VSZ v Olomouci jsem začal postupně vnímat jako kritický bod chodu úřadu, a to přesto, že do funkce vrchního státního zástupce jsem nastupovat s nejhlubším přesvědčením, že pobočky v Brně a v Ostravě mají ve struktuře úřadu své nezastupitelné místo. Při nástupu do funkce jsem ani hypoteticky nezvažoval, že bych se při zvažovaných

¹ viz rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 12. 6. 2012, č.j. 1 As 51/2012-242, odstavec [69] a násl.

organizačních změnách jakkoliv dotkl samotné existence poboček. Ostatně odůvodňování existence poboček jsem věnoval značné úsilí i v souvislosti s kontrolou, která byla v loňském roce u VSZ v Olomouci ministerstvem provedena. Toto mé přesvědčení o nezastupitelné roli poboček pramenilo jednak z toho, jak jsem v minulosti (zejména při svém působení u VSZ v Praze) vnímal tehdejší vysokou efektivitu a úspěšnost poboček VSZ v Olomouci v trestním řízení, a také z toho, že si kolegů na pobočkách osobně velice vážím a velmi obdivuji, co dokázali obětovat pro výkon působnosti státního zastupitelství v těch nejsložitějších kauzách, které se na Moravě projednávaly a projednávají. Změnit své přesvědčení o nezbytnosti poboček proto nebylo vůbec snadné, avšak každodenní situace při řízení úřadu mě přinutily tento názor postupně opustit.

Chci připomenout, že na pobočkách VSZ v Olomouci působí výlučně státní zástupci zařazení u odboru závažné hospodářské a finanční kriminality (dále jen „OZHFK“). Tento odbor řeší ty nejzávažnější případy zejména hospodářské (ale i jiné) trestné činnosti, které se začasto těší velkému zájmu veřejnosti. Výkon dozoru v těchto věcech vyžaduje nejen vysoké odborné znalosti, zkušenosti a osobnostní odolnost jednotlivých dozorců státních zástupců, ale také často týmovou spolupráci jak horizontálně mezi státními zástupci vzájemně, tak vertikálně mezi řadovým státním zástupcem a jeho nadřízenými (ředitelem odboru, náměstkem a vrchním státním zástupcem). V souvislosti s mou rezignací musím zmínit, že z hlediska výkonu funkce vedoucího státního zástupce nesu odpovědnost za chod celého úřadu, tedy i za to, aby případy byly řádně dozorovány, aby byli státní zástupci rovnoměrně a spravedlivě zatíženi, aby měli vhodné podmínky pro svou práci, aby byla veřejnost o chodu úřadu dostatečně a zákonně informována apod. V konečném důsledku mám za to, že se má odpovědnost vztahuje i k tomu, aby trestní řízení dozorovaná u VSZ v Olomouci netrpěla vadami a aby nedocházelo k nedůvodným či dokonce nezákonným zásahům do práv osob, jichž se tato řízení týkají (viz rozsudek NSS ze dne 12. 6. 2012, č.j. 1 As 51/2012-242, ve věci odvolání JUDr. Vlastimila Rampuly).

Výkon práce vedoucího státního zástupce, tak jak si jej představuji, tak jak jej mám za celou svou mnohaletou kariéru osvědčen, a tak jak jej v nastínil i NSS v posledně zmíněném rozsudku (viz zejména odst. 162. a 163. odůvodnění), spočívá v každodenním, bezprostředním a v podstatě neformálním kontaktu se státními zástupci. Výkon řídicích oprávnění je pro mě jen stěží myslitelný bez možnosti okamžitého a úplného přístupu k dozorcům a trestním spisům. Bez těchto atributů nejsem schopen svou funkci vedoucího vykonávat tak, abych mohl vést skutečnou odpovědnost za chod a výsledky úřadu. S ohledem na závažnost kauz řešených na OZHFK, a tedy i na pobočkách, si nedokážu představit, že bych výkon svých řídicích pravomocí delegoval na kohokoliv ze svých podřízených, a jsem přesvědčen, že by taková delegace pravomocí byla navenek zcela neodůvodnitelná a neakceptovatelná. Koneckonců jedním z kvalifikačních důvodů, který mi byl nejvyšším státním zástupcem sdělen v souvislosti s podáním návrhu na mé jmenování, a který dle mého názoru vedl k tomu, že jsem byl do funkce vrchního státního zástupce jmenován, spočíval v tom, že jsem měl, jako bývalý ředitel OZHFK VSZ v Praze, dbát na to, aby působnost VSZ v Olomouci při dozoru nad zachováním zákonnosti v přípravném řízení byla

vykonávána pokud možno co nejlépe. Veškeré výše zmíněné atributy pro výkon vedoucí funkce bohužel nemohu uplatnit ve věcech, které jsou zpracovávány na pobočkách, přičemž jsem do dnešního dne neobjevil způsob, jak bych je mohl v plném rozsahu nahradit jinými prostředky. Se státními zástupci na pobočkách mohu komunikovat v zásadě telefonicky či e-mailem. Tyto formy pochopitelně aplikuji, avšak odpovědně prohlašuji, že žádná z těchto forem komunikace nenahrazuje osobní kontakt ani dělnou a kreativní atmosféru, jak ji znám ze společných osobních pracovních porad a konzultací. Osobní kontakt a diskuse nad jednotlivými případy či nad zjištěnými problémy nelze plnohodnotně nahradit ani prostřednictvím videokonferencí, a to i z důvodu, že někteří státní zástupci jsou vůči těmto technologiím nedůvěřiví (např. z hlediska ochrany projednávaných informací, které často spadají do režimu utajovaných informací). E-mailová komunikace je těžkopádná, někdy zbytečně formalizovaná a zejména je dosti riziková z hlediska kybernetické bezpečnosti. Představa, že bychom každou konzultaci řešili osobním setkáním, je naprosto nemyslitelná jak z hlediska nákladů na cestování mezi Olomoucí a Brnem či Ostravou, tak z hlediska časového, neboť cesta na pobočku a zpět by často trvala déle, než samotná konzultace či jednání.

Rovněž můj přístup k jednotlivým spisům vedeným na pobočkách není takový, jak u spisů vedených přímo v sídle úřadu v Olomouci. Přestože již elektronizace oproti minulosti dosti postoupila, tak stále nenahrazuje klasické dozorové a trestní spisy, a to jak z hlediska legislativního (zákonná i podzákonná úprava považuje elektronické evidence za pomůcky), tak z hlediska funkčnosti a uživatelského prostředí používaných systémů (ISYZ a ETR). Aprobace drtivé většiny písemností z poboček je tak prováděna bez kompletního spisu a bez možnosti bezprostředního osobního projednání s dozorcujícím státním zástupcem, tedy bez reálné možnosti detekovat případné rozpory mezi aprobovanou písemností a souvisejícím spisem.

Dokázal bych ještě uvést další důvody, proč nedokážu vést úřad, který má dvě pobočky, avšak pro účely odůvodnění své rezignace na funkci vedoucího státního zástupce považuji výše uvedené za dostatečné. Za podstatné považuji dodat, že jsem svůj kritický postoj k existenci poboček, k němuž jsem dospěl po velmi dlouhé a velmi nelehké pečlivé úvaze, projednal s nejvyšším státním zástupcem. Jeho jednoznačné stanovisko, že jakýkoliv zásah do existence poboček nemůže podpořit, mě jen utvrdilo v tom, že jediným odpovědným krokem k řešení mnou vnímané nemožnosti náležitého vedení a řízení VSZ v Olomouci je má rezignace na funkci vedoucího státního zástupce.

Věřím, že důvody mého vzdání se funkce vedoucího státního zástupce, které jsem Vám výše shrnul, a které jsem připraven i osobně vysvětlit, lidsky i odborně pochopíte.

S úctou

Radim Daňhel
vrchní státní zástupce v Olomouci

